

ærede Ordfører for Flertallet, at det var hans Haab, at det skulde vise sig, at man om nogle Aar kunde blive i Stand til at bringe de forhøjede Satser ned paa det Punkt, de hidtil have været, eller maaske endnu længere. Der er altsaa god Anledning til at stemme for dette Ændringsforslag, som begrænser Forhøjelsen til en bestemt Aarrække. Naar man ikke sætter Grænsen i selve Loven, tror jeg nemlig ikke paa de Løfter, der gives i Retning af, at vi igen skulle komme ned.

Ordføreren (N. P. Jensen): Vi have nu hørt Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne anbefale deres Ændringsforslag. Jeg maa da ogsaa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om dem. Det første Forslag er det bekendte Forslag, vi havde til Afstemning i Gaar om at stryge Skatten paa Checks. Jeg kan ikke anbefale at gøre det. Efter de velvillige Udtalelser, der i Gaar faldt fra den højtærede Finansminister, er der al Grund til at lade Lovforslaget beholde sin nuværende Form, indtil vi komme til den Forhandling, der ganske sikkert vil følge efter i det andet høje Ting. Jeg ser ikke andet end, at de ærede Forslagsstillere ved en Fastholden af Forslaget her med en derefter — hvad jeg ikke haaber — eventuel Gennemførelse af det ikke ville opnaa andet end at vanskeliggøre Finansministeren at faa den Kompensation, som det var Tanken at faa fra anden Side, hvis vi gik bort fra Afgiften paa Checks. Jeg kan derfor kun anbefale at stemme mod det Ændringsforslag og dem, der slutte sig dertil. Jeg gør det ogsaa, fordi jeg virkelig ikke kan indse Berettigelsen af de fremkomne Klager over Beskatningen af Checks. Jeg var kortelig inde paa dette Punkt i Gaar, men skal endnu anføre en enkelt Ting til Begrundelse deraf, da Sagen atter foreligger.

Maa jeg gøre opmærksom paa, at saa at sige alle Talerne ved første Behandling fremkom med en Begrundelse af, at en Afgift paa Checks kan bæres. De ærede Medlemmer fra Møen (Jessen), Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) havde alle i deres Udtalelser samtidig med, at disse gik imod Skatten paa Checks, faktisk ogsaa en Begrundelse derfor. En af de væsentligste Begrundelser var den, som fremførtes af det ærede Medlem fra Møen og af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, at Benyttelsen af Checks sparede for de kontante Kassebeholdning-

ger. Man er fri for, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds siger, at fare omkring med Jernbaner og Dampskibe, man kan have de kontante Beholdninger i Kassen bragte ned til et Minimum, man kan have sine Penge staaende i Banker og trække Renter af dem. Altsaa for den, der benytter Checks, er det i Virkeligheden en ren Besparelse, en Renteindvinding, der gør, at det for ham alligevel kan være en Fordel at anvende Checks, selv om han kommer til at give en Afgift af dem. Maa jeg dertil føje, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde ved Sagens første Behandling. Han sagde, at det var jo væsentlig Bankerne, som det checkbrugende Publikum gjorde en Tjeneste ved at benytte Checks; det var ikke saa meget Publikums Interesse, det drejede sig om, som Bankernes. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i den Betragtning. Det er i første Række Bankernes Interesse, det drejer sig om, og naar man altsaa fra de forskellige nu oppositionelle Sider har indrømmet disse to Ting, at det er Bankernes Interesse i første Linie, og at det er en Rentebesparelse for det checkbrugende Publikum, saa synes jeg ikke, der kan være saa stor Grund til at bruge saa stærke Udtryk mod Checkskatten, som man vil gøre. Altsaa, baade af denne reelle Grund og af den formelle Grund, ikke at vanskeliggøre Forhandlingerne om Kompensation overfor dette Spørgsmaal, vil jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod Forslagene om Checks.

Ganske det samme maa jeg gøre med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 angaaende Afgiften af Borgerbreve, Næringsbeviser o. lign. Denne Afgift er et Led i Systemet i det hele taget. Det er for saa vidt let for de Herrer at kritisere den, som der jo ingen er, der vil sige, at den er rationelt begrundelig. Den er kun begrundelig ud fra dette, at vi skulle skaffe forøgede Indtægter i Statskassen. Men jeg vil altsaa anbefale ogsaa at stemme mod dette Ændringsforslag.

Saa skal jeg sige et Par Ord om det allersidste af Ændringsforslagene, Forslaget om at begrænse Forhøjelsernes Varighed til den 1. Januar 1915. Jeg var allerede i Gaar lejlighedsvis inde paa at tale om, hvad der kunde siges imod at fastsætte en bestemt Tidsfrist for denne Stempel, som nu maaske bliver gennemført. Men under den Form, der foreligger her i dette Ændringsforslag, kan jeg slet ikke tiltræde denne Tanke. Det er ikke den